

(המשך מעמוד 16)

ההדרת המכס אינה מעשה כה יוצא דופן: רק לפני חודש הקטין משרד ה' מסחר והתעשייה את המכסים על חומרי גלם, שמחירים עלה באירופה.

המשרד בשיווק הבשר הקפוא נגרם כי תוצאה מכך שבשלוש השנים האחרונות ניתקה ממשלת ישראל את כל הקשרים עם ארצות אחרות מגדולות כשר.

השתוללות מחירים. האמרת מחירי הבשר הקפוא תגרוור אחריה מייד את העלאת מחירי העופות ויתר סוגי הבשר, שכן הבשר הקפוא נמכר על ידי הממ' שלה במחיר נמוך יחסית, איננו מאפשר לסוגי הבשר האחרים להתיקר.

אחת הדרכים האפשריות לשמור על מחירי הבשר לצרכן היא הגברת היבוא של בשר נקי, ללא עצמות, כאשר הממ' שלה קובעת את המחיר לצרכן. הבשר המיובא כיום, עם עצמות, נמכר אמנם במחיר קבוע לסיטונאי ולקצב, אולם כיוון שאין אפשרות לדעת כמה עצמות ושומן הוא כולל, אין כל אפשרות להכתיב מחיר רים לגבי מחירי הבשר נטו לצרכן. התור צאה: בשר הנמכר לקצב במחיר של חמש לירות לקילו — נמכר לצרכן במחיר כפול ומשולש.

הפיתרון. אם תייבא הממשלה בשר נקי ומפורק, ארוז ומוכן למכירה, ניתן יהיה לקבוע מחיר לצרכן ולפקח עליו, כפי שהוגו עתה לגבי הכבד הקפוא.

נראה כי זו הדרך היחידה לשמירת מחירי הבשר לצרכן — ואף להורדתם. כיום ניתן להתום חוזים גדולים לרכישת בשר מפורק מעצמות במחיר של 2000 דולר הטונה. מחיר זה פירושו, מחיר של שמר נה לירות לקילו לצרכן — בארבע לירות פחות מן המחיר כיום.

אלא שהסיכויים לפיתרון אידיאלי זה מעטים ביותר, בגלל התנגדותם של הק' צבים.

הסתדרות

למשל ולשניה

הקרב בתוך המערך

עז מועד

הבחירות להסתדרות

צופה מהצד, שאינו בקיא במתרחש, לא יכול היה להבין מה בעצם קורה במפלגת העבודה סביב קביעת מועד הבחירות להסתדרות. בעוד מוכ'ל ההסתדרות יצחק בן-יהארוך מנסה לקבוע באמצעות נציגי המערך בהסתדרות כי הבחירות ייערכו ב' בספטמבר השנה, כלומר לפני הבחירות לכנסת, לוחצים נציגי הגוש ה' מפא"י מאהוריקהקלעים לדחיית הבחירות להסתדרות לתחילת שנת 1974, כלומר עד לאחר הבחירות לכנסת.

לכאורה זהו ויכוח על טכסיסי בחירות. למעשה מסתתר מאחוריו הקרב על גורלו של יצחק בן-יהארוך בראש רשימת מועמ' דיו. אם יידחו הבחירות להסתדרות עד אחרי הבחירות לכנסת, ישיג הגוש ה' מפא"י בראשות פנחס ספיר ייחושע רבי' נוביץ' שני הישגים: הוא ייאלץ את בן-יהארוך להירחם למאבק הבחירות של ה' מפלגה לכנסת ולא לחבל בו; הוא ישאיר לגוש אופציה פתוחה לגבי קביעת מועמד המפלגה למישרת המוכ'ל, למרות שה' תפקידו כבר הובטח לבן-יהארוך.

האמת היא שאנשי הגוש רוצים כי בחירתו של ירוחם משל, ראש האיגוד המקצועי, למישרת המוכ'ל. הם יודעים שניתן יהיה להציב את משל בראש רשימת הבחירות, רק אחרי שהמערך כבר יזכה במחירות לכנסת ברוב גדול, והבחירות להסתדרות לא יישנו דבר.

לעומת זאת, אם ייאלצו לערוך את הבחירות בספטמבר הקרוב ולהציב את בן-יהארוך בראש הרשימה, צפוי לגוש מיטרד נוסף: ירוחם משל הודיע שבמקרה כזה יפרוש מפעילותו בהסתדרות והוא רוצה מקום בטוח ברשימה לכנסת. דבר העלול לסכך את הרכבת רשימת המועמ' דים הצפויה בלאו הכי.

נראה כי כמו תמיד ינצחו שוב ה' מושכים האלמנטים בחוטים מאחורי-הקל' עים. הבחירות להסתדרות יידחו עד אחרי

(*) העולם הזה היה הנתון הראשון שהודיע (העולם הזה 1849) כי הבחירות להסתדרות יידחו עד לחודשי אפריל-מאי 1974.

הבחירות לכנסת ויצחק בן-יהארוך יצטרך להיות במשך השנה הקרובה ילד טוב, אם ירצה להיות שוב מזכיר ההסתדרות.

עתונות

קריאת הגבר

האם המזיג, "הקורא"

הבלעדי של מחזות הטלוויזיה

ההציג את מחזהו שני? איש לא הבין איך זרחה לפתע כוכבו של יוסף (טומי) לפיד, אבל העולה מהונגריה, שהיה כתב אפור במערב גם אחרי שנשא לאשה את בתו של אחד מעורכי העתון, הפך בשנים האחרונות לכוכב שביט בשמי התרבות והאמנות בישראל.

אי אפשר היה להימלט מפניו. בכל אשר פנה האזנה הישראלית שוחרר ה' תרבות, הוא נתקל בשמו או בקולו של טומי לפיד, שתוארו הרשמי הצנוע הוא עורך ירחון הנשים של מעריב, את. קולו של טומי בקע מעל גבי האתר.

הוא ערך והגיש תוכניות בגלי צה"ל. סר' צופו הילדותי העליו והבלתי מזיק נשקף מעל מסכי הטלוויזיה, כשלא ראינו אותו שם, הוא ראינו אחרים בתוכנית יום ה' שישו קומדיות מפרי עטו, השנון בעיניו, הוצגו בקאמרי ובהבימה. הוא היה שופט

מבקרת בושם

הצגה למפגרים

בתחרות אכילה ויפי, הוא הטיף מוסר מעל דפי מעריב לצברים שאינם ערים די הצורך לביטחון המדינה. היה זה הוא ש' הגה ופירסם את הרעיון הגאוני להשוות את הוריו של הנאשם בריגול אהוד אדיב, בן גן-שמאל, להוריו של אדולף איימן. אם היה איוה ישראלי שהתעייף מטומי לפיד, ורצה לנסוע לחו"ל, רדף אחריו טומי עד לשם. המדרין שלו לישראל באירופה, המכיל בעיקר רשימת מלונות ומסעדות מומלצות, הוא הלהיט של ה' ישראלי הממוצע הרוצה לראות את העולם בעיניו האינטלקטואליות של טומי לפיד.

הצגה למפגרים. איש לא הבין איך הגיע טומי לפיד למעמד מעין זה, אבל בשבוע האחרון הוגדשה הסאה. הטלוויזיה הישראלית, בתוכנית ליל השבת שלה,

המיועדת לגרום עונג שבת לצופי ה' טלוויזיה הישראלים, הציגה במסגרת תיאטרון שידורי ישראל את הכושף עשה את שלו, גריסה מחודשת של קומדיה מפרי עטו של לפיד, שהוצגה בתיאטרון הקאמרי. העריכה הדה בושם, מבקרת הטלוויזיה של היומון הארץ, את ערכה התרבותיים של הציורה: "... הצגה למפגרים... ממ' לפיד מהווה תחרות רצינית ביותר לחל' טרות החזרות ביותר... מהתלה וזה ונלוזה... מר לפיד נטול יכולת וכישורן מינימאליים. דמויות הקרקטון שגועו על המסך הקטן, בחן בליישוער, הם רק אבות טיפוסים שאבלונייםרובאליים, שמנת ה' מיסכל שלהם אינה רק נמוכה, אלא פשוט איננה נמצא... התכונה הציגת את ה'

הומור הלפיד היא סובטיליות, וכל הת' חכמות אינפנטילית נופלת על ראשו, כמו הלם בנו מי בפטיש. הבימוי של מר קאלראשו תאם את הטכסט הולגארי ל' פרטיו, לא אנשים אלא קריקטורות גרו' עות, פשטניות ומטופשות: סיטואציות סטאטיות בלווית פאזות כבדות-משמעות לאחר כל בדיחה של שוק...

רשימת הביקורת של הדה הצטיינה לא רק בהערכתה. היא הכילה גם גילוי: איך הגיעה הטלוויזיה הישראלית להחלטה ל' צלם ולהקרין מחזה מעין זה מפרי עטו של המחזאי המפורסם.

הגילוי: טומי לפיד הוא "הקורא" הממ' ליץ של מלכת הדראמה בטלוויזיה ה' ישראלית. האיש, שעל פי המלצתו הבל' עדית הוצגו עד כה כל הקאסטורפות ש'

כתבן לפיד

מהתלה זולת'

הועלו בתיאטרון שידורי ישראל, טומי לפיד, אליבא דדהה בושם, אולי לא המ' ליץ דווקא להציג את מחזהו "אבל יש משום טעם לפגם, ואפילו פגם אסטטי, בעובדה שמשדרים מחזה שכתב בידי "הקורא" הבלעדי שם."

שיעור בעיתונות

גודרה מאיר מנסה

לחנך את

העתונות הבינלאומית

עוד בטרם הניחה ראש-הממשלה גול-דה מאיר את כף רגלה על אדמת ארצות-הברית, ועוד טרם ידעו מקבלי פניה מה תעשה, מסרו יועציה של גולדה מה היא לא תעשה בביקורה בארצות-הברית: היא לא תיפגש עם עורכי היומון האמריקאי רב ההשפעה, הווסנגטון-1908. הסיבה: עורכי עתון זה נקטו עמדה אנטי-ישראלית חריפה ביותר בפרשת המטוס הלוכי.

לא היתה זו הפעם הראשונה בה מנסה גולדה מאיר ללמד לקח את עורכי העתון נות העולמית. קשה לומר שהיא מצליחה במשימתה זו, אבל גולדה היא אשה עק' שנית שאינה מחייאשת במהירות.

הנסיון האחרון של גולדה בחינוך עתון-נאים נעשה לפני כחמישה חודשים, בעת שביקר בארץ מורי גארט, ראש צוות כתיב החוק של שבווען החדשות האמריקאי טיים. גארט התקבל לראיון בלשכתה של גולדה, שנערך בנוכחותם של מליץ לוי, כתבו של הטיים בישראל ושל דוד (דור')

הלוי, הכתב הישראלי של הטיים. בתום הראיון הממושך, קמה גולדה על רגליה ואמרה לגארט: "ועכשיו יש לי משנה אישי להגיד לך", ואז, במשך 12 דקות רצופות, ביקרה גולדה חריפות ב' אורונו של גארט את הכתב הישראלי של שבווען, דודו הלוי, תוך שימוש בכי-נויים קשים ביותר, במיוחד זעמה גולדה על שדודו מעביר לטיים מה שהיא כיני תה "רכילות" ומידע בלתי מהימן". רק אחרי שכליתה לבקר את הלוי, בנוכחותו נפרדה גולדה לישראל.

אי אפשר לדעת מה חשבה גולדה לגבי תגובתו הצפויה של גארט, אבל הוא הגיב בצורה שודאי הפתיעה אותה ואת יועצה, שמחה דיניץ, שגילה את הסיפור. גארט פנה אז באופן הפגנתי אל דודו הלוי ואמר לו בקול: "לשעת מה אמרה עליך ראש-הממשלה. אז קשה לי להעלות המשכורת שביקשת ממני — אני מאשר לך אותה"

מיסטר הילטון

(המשך מעמוד 21)

הזאת — יאכלו אותך פה. את עוד לא יודעת מה זה להיות פה. השמש תאכל אותך, היהודים כאן יאכלו אותך. אך את לא מכירה אותם. תעבדי פה בפרך. את לא נולדת לאסיה הזאת. אני מציע לך להימלט מכאן. בואי נתחנתן, ותחיי איתי באמריקה כמו מלכה!"

הרומו נמשך בסערה גם כאשר גאלץ טייג לקפון לרגל עסקיו לפרנקפורט. אולי פן-העולים הצנוע ביפו גרעש כולו לנוכח שיחות הטלפון הבינלאומיות שניהל טייג מדי יום עם אהובתו — שיחות שנמשכו לפעמים שעה ויותר.

שוללי

הנישואים

איש לא היה ספק שזה שידוך מוצ' לח. עושרו של מיסטר הילטון היה ידוע ברבים. גם היותו איש משפחה נאמן לא נסתרה מעיני אירנה. טייג היה אלמן, ומדי פעם כשהיה חוזר מחו"ל לתל-אביב, היה עולה עם ילדיו אל קבר אשתו.

למרות זאת, נחלק המעון, שדייריו ני' הלכו בו עדיין את חיייהם במידה רבה כקומנוה, מכל הבחינות, לשני מחנות: לעומת המחייבים, ניצב מחנה השוללים, שטען כי הקשר בין הצעירה מלינגראד, בעלת המנטליות השנוה, ובין המיליונר הקשיש מגרמניה, לא יעלו יפה.

כאשר חזר טייג מגרמניה, המשיך ב' חיזוריו במרץ הקודם. לאט-לאט, נשתכ' נעה אירנה: "קיבלתי את זה שאני עור' מדת להיות אשתו" סיפרה השבוע. "הקיר' בה בינינו נהייתה אינטימית, בכל המור' בנים, הופענו בחברה ובסני קרוביו ומש' פחתו כעומדים להינשא. באותה תקופה לא חזרתי למעון, והייתי איתו."

בין נסיעה לנסיעה של טייג לחוץ לארץ, התקדמו הסידורים לקראת נישואין. לקראת פסח, השתתפה אירנה בסדר שי' ערך טייג, בחברת בניו וקרובי משפחתו, דווקא במלון שרתון. "את המלכה שלי", הכריז בפני המוזמנים, הכל בירכו את השניים במזל-טוב.

לאחר הסדר, הסדיר טייג את הנדירות הדרושים לנסיעתה של אירנה איתו ל' קנדה וארצות-הברית, אישר בשגרירות מדינות אלה בישראל כי הם עומדים להי' נשא. אחר יצא שוב לפרנקפורט. ביקש מ' אירנה להודיע לו כאשר האשרה שלה תהיה מוכנה.

כאשר האשרה שלה היתה מוכנה, הרימה אירנה טלפון לפרנקפורט. בישרה למחזרה את הבשורה המשמחת. אלא שטייג לא שמח כל-כך. בתחילה,

סיפר לה כי בתו חלחה, והוא אינו יודע מתי יוכל לצאת עם אירנה לחייהם המ' שותפים מעבר-לים. כאשר התקשרה אירנה כעבור מספר ימים לשאול לשלום הבת, הרגישה כבר בכיורר את הקרירות בקו' לו של טייג.

מכאן, התפתחו הדברים בצורה הקלא' סית. טייג חדל לטלפן. כאשר ניסתה אירנה להתקשר אליו, גילתה שהטלפונים שלו אינם עונים. במעון-העולים חשו ה' דיירים הישקלל בשנינו.

כאשר חזר טייג לארץ, הלכה אליו ל' רנה להילטון. "אני עסוק מאוד, ואין לי זמן לשוחח איתך", קטע טייג את דבריה באכזריות. אירנה נשארה עומדת כהלומת' רעם. בחברתה, שבאה איתה, שטפה אותו בועם.

לסבול בושות

וחרפות

ואם הכבחתי להתחתן איתה, ועכשיו אינני רוצה, השיב אדון טייג, "אז מה מגיע לי?" והוא סבב על עקביו והתרחק.

שאלה טובה, אולם אירנה יודעת מה מגיע לה. בתביעה שעמדה להגיש הש' בוע לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב, ב' אמצעות משרד עורכי-דין פנחס ספיר ליי' נר, ביקשה אירנה פיצויים של רבע מיליון ל" על הפרת הבטחת-נישואין מצד טייג. "אחרי כל הצרות שהיו לי בלינגראד, עד שהצלחתי לצאת לישראל — הייתי צריכה עכשיו לסבול שוב פעם בושות וחרפות כאלה?" קבלה השבוע. "אינני יכיר' לה לשאת את עיני לחברי במעון. חליתי מרוב בושה. אסור להרשות למישהו, אפי' לו מיליונר, להתייחס ככה אל בני-אדם."

ואילו עורכי-דין אירנה התל-אביבי של טייג, מיכאל בן-יהארוך, הסביר את גודלת-הראות של הצד השני: "הכל שיטיות."

העולם הזה היה הנתון הראשון שהודיע (העולם הזה 1849) כי הבחירות להסתדרות יידחו עד לחודשי אפריל-מאי 1974.